

Не можна сказати, що аутизм – це продукт нашого високорозвиненого суспільства. Він існував завжди. Майже в кожній культурі ми можемо знайти перекази, в яких розповідаються історії про наївних чи «дурнуватих» людях, що відрізняються дивною поведінкою і відсутністю здорового глузду, в їх сюжетах буде присутня тема наївного, абсолютно буквального переказу сказаного – ознака, дуже характерна для високо функціональних артистів. Цікаво, що подібні герої казок майже завжди чоловіки; аутизм серед чоловіків зустрічається більш ніж в 2 рази частіше, ніж серед жінок.

Вперше термін «аутистичний» був вживаний Блейлером в 1908 році, який використовував це слово (від грецького “autos”, що означає «сам») для опису втечі від соціального життя, що спостерігалось в дорослих людей, хворих на шизофренію. Я самостійна проблема вперше був описаний доктором Каннером в 1943 році в книзі «Аутистичні порушення емоційного контакту». Саме він визначив ряд ознак, характерних для всіх аутистів. Згідно Каннера це:

«Крайня аутистична самотність» - діти не могли нормально налагоджувати відносини з іншими людьми і виглядали абсолютно щасливими, коли залишались самі. «Нездоланне нав'язливе прагнення до постійності» - діти дуже розстроювались, коли відбувались зміни в звичайному ході подій чи обстановці.

«Чудова механічна пам'ять» - діти, яких бачив Каннер, були здатні запам'ятати велику кількість абсолютно безкорисної інформації (наприклад, номери сторінок в предметному вказівнику енциклопедії), що абсолютно не відповідало різкому зниженню інтелекту, що проявлялось в усіх інших сферах.

«Відтерміновані ехолалії» - діти повторювали фрази, які чули, але не використовували (чи з великими складнощами використовували) мову для комунікації. «Гіперчутливість до сенсорних впливів» - Каннер помітив, що діти, за якими він спостерігав, дуже бурно реагували на визначені звуки і явища, такі як шум пилососа, шум ліфта і навіть дуновіння вітру. Крім того, в деякого були труднощі з прийомом їжі або дивні вподобання в їжі.

«Обмеженість репертуару спонтанної активності» - в дітей спостерігались стереотипні рухи, репліки, інтереси.

«Хороші когнітивні завдатки» - Каннер був переконаний, що надзвичайна пам'ять і моторна спритність, що відрізняють деяких дітей, свідчать про високий інтелект, не дивлячись на те, що в багатьох з цих дітей були відмічені виражені складнощі у навчанні.

«Високоосвічені сім'ї» - каннер відмічав, що у його пацієнтів були високоінтелектуальні батьки.

В більш пізній роботі ((Kanner і Eisenberg 1956) зі всіх цих ознак в якості ключових складових аутизму Каннер виділив тільки 2: «Крайнє відчуження і нав'язливе прагнення до збереження одноманітності обстановки». Інші симптоми він розглядав або як вторинні по відношенню до цих двох та ним спричинені (наприклад, послаблення комунікації), або як неспецифічні для аутизму (наприклад, стереотипії).

